

10 И каагослови Іаковъ Фараона, и излѣзе ѿ предъ Фараона.

11 И всели Іосифъ отца си и братїята си, и даде имъ наслѣдство въ землата Егѳпетска, въ най докромто (мѣсто) на-землата, въ землата Рамессійска, каквото заповѣда Фараонъ.

12 И хранѣше Іосифъ отца си и братїята си, и сичкїатъ домъ на-отца си, сосъ хлѣбъ, спередъ семействата (имъ).

13 А хлѣбъ не (се намираше) въ сичката земля: защото гладїята беше тежка твѣрдѣ многѡ, што землята Егѳпетска и землята Ханаанска изнемошеха за ѿ гладїята.

14 И сокра Іосифъ сичкото сребро, што се намѣрѣваше въ землята Егѳпетска, и въ землята Ханаанска, за житото което кѡпѣваха: и донесе Іосифъ среброто въ домѣтъ на-Фараона.

15 И когато шкѡдѣ среброто изъ землята Егѳпетска, и изъ землята Ханаанска, дойдохъ сичките Егѳптани кодъ Іосифа, и говореха (мѡ): дай ни хлѣбъ: че защо ли да умремѣ предъ очите ти? защото шкѡдѣ среброто ни.

16 А Іосифъ рече: доведете та дайте скотѡте ваши, и ще ви дадемъ (хлѣбъ заплата) за скотѡвете ви, ако шкѡдѣва среброто (ви).

17 И доведоха скотѡвете си на Іосифа, и даде имъ Іосифъ хлѣбъ (заплата) за конѣте, и за овцыте, и за говедата, и за ослкїте: и исхрани ги съ хлѣбъ во онаа година за сичките (што зема) скотѡве нїхны.

18 И когато се свѣрши онаа година, дойдохъ при него втората година, и рекоха мѡ: не шеме да скрїемѣ ѿ господина нашерѡ че шкѡдѣ